

Список використаних джерел

1. Адаменко Т.М. Особливості стратегічного управління затратами підприємства / Т.М. Адаменко // Економіка. Менеджмент. Підприємництво. — 2011. — № 23(II). — С. 100–106.

2. Колісник Г.М. Складові системи управління витратами підприємницьких структур [Електронний ресурс] / Г.М. Колісник // Економічний вісник університету. — 2011. — № 17. — Режим доступу до журн.: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/evu/2011_17_2/Kolisnuk.pdf

3. Костецька Н.І. Стратегічне управління витратами як засіб забезпечення конкурентоспроможності підприємства / Н.І. Костецька, М.І. Христюк // Економіка. Менеджмент. Підприємництво. — 2011. — № 23(II). — С. 107–110.

Find similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

ня конкурентоспроможності [Електронний ресурс] / Я.В. Леонов // Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. — 2010. — № 1(3). Том 2. — Режим доступу до журн.: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/bmnef/2010_1_2/24.pdf

5. Партин Г.О. Управління витратами підприємства: концептуальні засади, методи та інструментарій : монографія / Г.О. Партин. — К. : УБС НБУ, 2008. — 219 с.

УДК 657

Олена Гончаренко,

к.е.н, доцент, докторант,
ДВНЗ «Університет банківської справи»

ОБЛІКОВА ІНФОРМАЦІЯ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ДОВІРИ ДО НЕБАНКІВСЬКИХ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ

Трансформація інфраструктури національного ринку фінансових послуг, обумовлена змінами ринкового середовища, призвела до активізації діяльності небанківських фінансових установ та актуалізації питань, пов'язаних з їх розвитком.

Напрями розвитку небанківських фінансових установ напряму залежать від існуючих на сьогодні проблем їх функціонування. Сектор небанківських фінансових установ в Україні залишається дуже фрагментарним з низькою капіталізацією, що спричинено нестабільними умовами ведення бізнесу, незахищеністю права власності та низьким рівнем корпоративного управління.

Більшість науковців виокремлюють дві групи проблем функціонування небанківських фінансових установ України: внутрішні та зовнішні:

— зовнішні, які зумовлені несприятливим економіко-інституційним середовищем (політичну, правову, соціальну нестабільність, високий рівень тонізації економіки, низькі доходи домогосподарств, які мають прямий вплив на рівень заощаджень, нерозвинений ринок цінних паперів, низька корпоративна культура, недовіра юридичних і фізичних осіб до вітчизняних фінансових установ);

— внутрішні, пов'язані з недоліками організаційно-економічних механізмів функціонування небанківських фінансових інститутів (низька капіталізація, обмежений спектр послуг обмеженому колу клієнтів, дефіцит висококваліфікованих кадрів, високий ступінь ризикованості у проведенні фінансових операцій) [1, с. 28; 2, с. 190–191] (рис. 1).

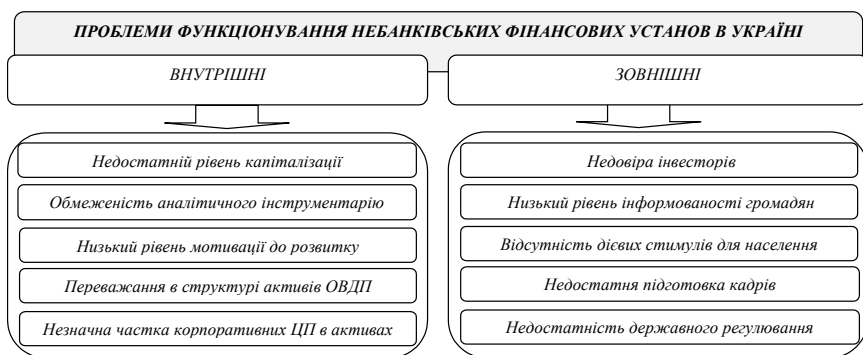

Рис. 1. Проблеми функціонування небанківських фінансових установ в Україні

Варто відмітити, що вагомим стримуючим фактором розвитку небанківських фінансових установ є наявність на ринку таких фінансових установ, які не виконують і не мають на меті виконання функцій фінансового посередництва і створюють суттєві системні ризики для фінансового сектору. Цей чинник безпосередньо пов'язаний з рівнем взаємної довіри між клієнтами (споживачами фінансових послуг), небанківськими фінансовими установами та їх регулятором (Національною комісією, що здійснює державне регулювання в сфері ринків фінансових послуг) (рис. 2).

Т.О. Кричевська, характеризуючи поняття довіри, виділяє такі її складові:

- певний рівень впевненості в позитивних наслідках дій іншого;
- усвідомлення ймовірності негативних наслідків;

- прийняття рішення в умовах невизначеності або ризику як оціненої ймовірності втрат;
- соціальний характер довіри [3, с. 8].

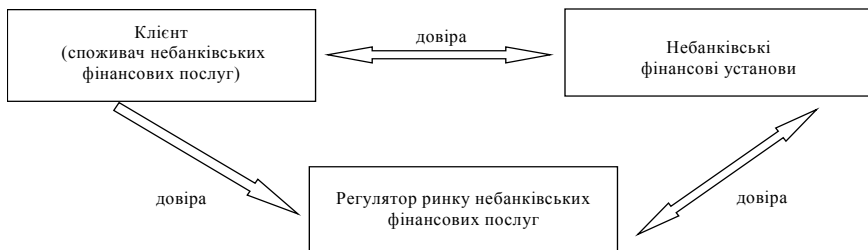

Рис. 2. Взаємна довіра між учасниками ринку небанківських фінансових послуг

Базою для оцінки стану довіри небанківської фінансової установи до клієнта є певні алгоритми (процедури), формалізовані у їх внутрішніх положеннях, які можуть використовувати спеціально розроблені системи інтегрованих показників (метод оцінки на основі аналізу ділового ризику, грошових потоків, фінансових коефіцієнтів тощо). Довіра небанківських фінансових установ і споживачів небанківських фінансових послуг до регулятора ринку фінансових послуг ґрунтується, здебільшого, на якості, стабільності і дієвості нормативно-правових актів.

А от довіра клієнта (споживача небанківських фінансових послуг) до небанківських фінансових установ, як зазначають Л. Мартюшева і С. Ведмідь, ґрунтується на їх надійності і відкритості [4]. Аналогічні критерії можуть бути ознаками наявності довіри регулятора до небанківської фінансової установи.

К.В. Мстоян визначає надійність фінансової установи як сукупність складових:

- фінансова стійкість,
- ліквідність,
- платоспроможність,
- стабільність,
- конкурентоспроможність [5].

Зазначені показники, як правило, виражаються в сукупності абсолютних і відносних (коефіцієнтів) показників, розрахованих, здебільшого, за даними фінансової звітності.

Відкритість небанківських фінансових установ означає транспарентність інформації про неї, лівову частку якої становить інформація, сформована системою бухгалтерського обліку.

Тобто, можна стверджувати, що основою довіри до небанківських фінансових установ є інформація, оброблена відповідно до вимог користувачів, значна частина якої формується системою бухгалтерського обліку (рис. 3).

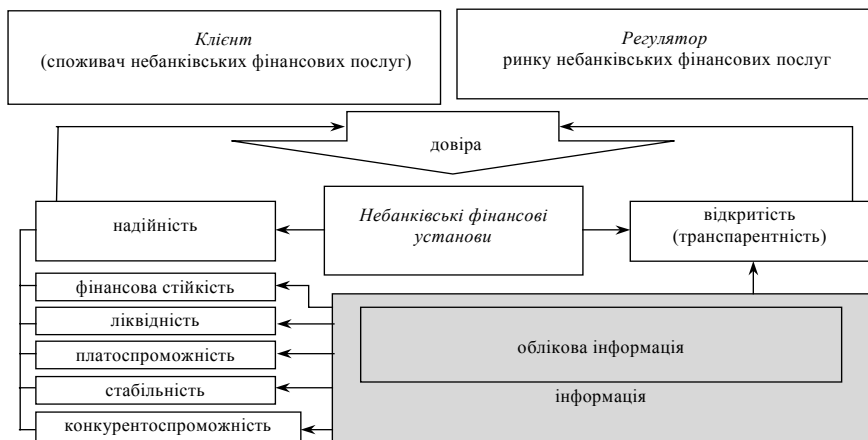

Рис. 3. Основа (підґрунтя) довіри до небанківських фінансових установ

Однак довірчі відносини щодо небанківських фінансових установ обумовлюються не тільки виконанням вимог зазначеними установами, але й наявністю певного рівня знань у споживачів фінансових послуг, які давали б змогу ефективно використовувати отриману інформацію, а регулятор (Нацкомфінпослуг) зобов'язаний володіти такими знаннями априорі. У той же час, дуже часто відсутність довіри між небанківськими фінансовими установами та регулятором пов'язана з нечітким розумінням сутності фінансового посередництва та концептуальних засад діяльності зазначених установ, які, у свою чергу, визначають специфіку формування облікової інформації і представлення її у звітних формах.

В сучасних умовах господарювання звітність (як заключний етап облікового процесу) небанківських фінансових установ повинна розглядатись не просто як сукупність показників про фінансовий стан і результати діяльності, а як цілеспрямована система даних про контрольовані активи і керовані економічні очікування для розкриття ринкової позиції установи виходячи з концепції капіталу, яка дає можливість, з одного боку, врахувати інтереси власників, а з іншого — є основою розуміння дуалізму формування інформації системою бухгалтерського обліку.

Отже, облікова інформація небанківських фінансових установ, сформована і представлена у звітних формах виходячи з концепції капіталу і задовольняє потреби користувачів в оцінці ринкової позиції установи, є невід'ємною складовою довіри до зазначених установ не тільки з боку інвесторів, але й споживачів небанківських фінансових послуг і національного регулятора (Нацкомфінпослуг).

Список використаної літератури

1. *Левченко В.П.* Розвиток ринку небанківських фінансових послуг: монографія [текст]: монографія / В.П. Левченко. — К.: Центр учбової літератури, 2013. — 368 с. — С. 28.
2. *Гладчук О.М.* Небанківські фінансові інститути на фінансовому ринку України / Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук зі спеціальності 08.00.08 — гроші, фінанси і кредит: Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича. — К., 2009. — 216 с. — С. 190–191.
3. *Кричевська Т.О.* Логіко-історичний аналіз довіри в контексті соціально-економічних відносин / Т.О. Кричевська // Економічна теорія. — 2009. — № 3. — С. 5–18. — С. 8.
4. *Мартюшева Л., Медвідь С.* Оцінка факторів впливу на довіру клієнтів до банків в Україні [Електронний ресурс] /Л. Мартюшева, С. Медвідь // Економічний аналіз. — 2012. — Т. 10(3). — С. 79–82. — http://econa.at.ua/Vypusk_10/ea10-3.pdf
5. *Мстоян К.В.* Надійність банку: сутність, складові та фактори впливу [Електронний ресурс]. // Ефективна економіка. — 2012. — №5. — Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1142>.

УДК 657

Лариса Гордієнко,

к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

СУЧАСНА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ «АВС-КАЛЬКУЛЮВАННЯ» НА ПИВОВАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Рациональне використання ресурсів на промисловому підприємстві забезпечує його високу конкурентоспроможність незалежно від галузі виробництва. А в умовах світової фінансової кризи особливо чітко розглядаються застосування перспектив інноваційного обліку матеріальних запасів і контроль за незавершеним виробництвом. Отже, оскільки незавершене виробництво у зага-